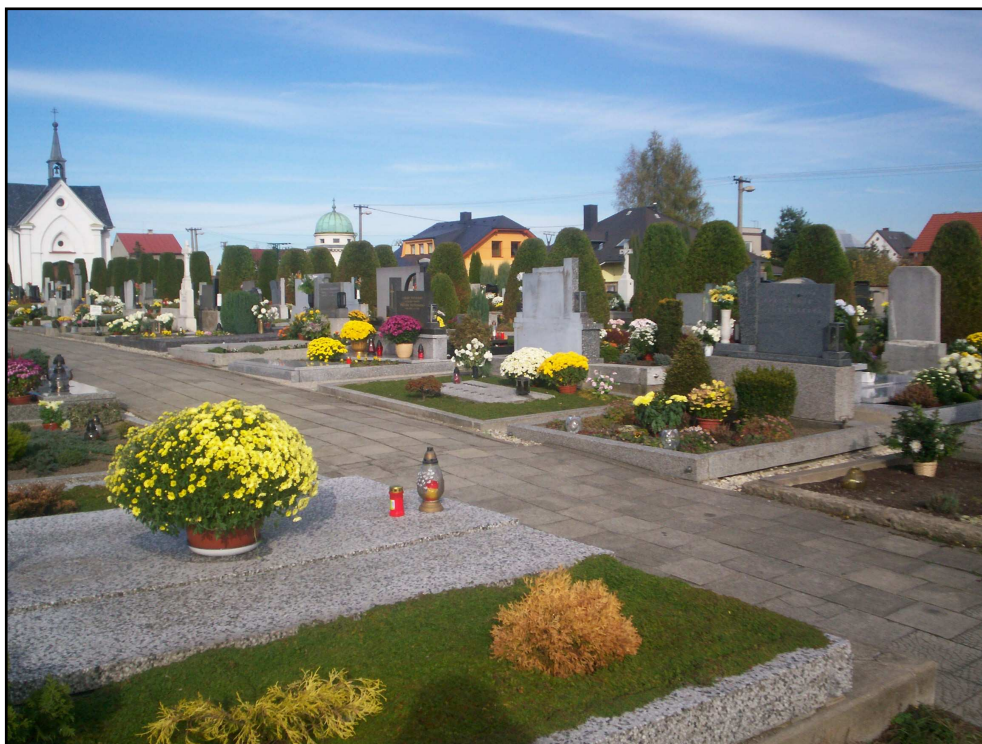

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti NEDĚLNÍČEK

Listopad 2012

Dvě krasavice.

(trochu delší vstupní slovo)

Tu první jsem zahlédl v roce 2007 ve Zlatých Horách. Bylo to v tamějším kostele, ale už si přesně nevzpomenu, zda to byla neděle na začátku nebo na konci září. Pocházela někde z Hané. Nebyla moc vysoká, ale byla velmi hezky oblečená. Vkusně, elegantně, měl jsem z ní pocit jakési dámy.

Ne, nekoukal jsem se za ní, předpokládal jsem, že se zase uvidíme. Buď v božím domě, nebo někde ve městě. A stalo se tak. Měla moc krásné oči, člověk z nich cítil pokoj a vyrovnanost. Setkávali jsme se alespoň na těch pár chvil docela pravidelně, ale minimálně dva a půl roku jsem neslyšel její hlas. Pak jsem zaregistroval minimálně půlroční období, že ji nevidím. Nevěděl jsem, co se stalo. Až jednoho dne přišla za mnou po nedělní mši svaté nějaká paní, zda bych se nezastavil za onou dámou, že se jí zdravotně přitížilo. Okamžitě jsem souhlasil.

A pak jsme se znovu setkali u ní doma. Nezapomenu na to. Malý domek, útulno, čisto, skromné vybavení. A konečně také její hlas. Tichý, vzbuzující klid. Požádala o zpověď, přijala svátost oltární. Pak se mě zeptala, zda spěchám. „Nespěchám“ – odpověděl jsem. A tak uvařila dvě voňavé kávy. Sedli jsme si v kuchyni a začala mi vykládat o svém životě. Manžel, děti, víra, práce, domek, pak nemoc a smrt manžela. A poté dlouhé roky života bez něj. Poslouchal jsem bedlivě. Nakonec požádala, zda bych mohl alespoň jednou za měsíc o prvním pátku přijít. „Ano, přijdu“ – dal jsem odpověď. A tak jsem chodil na první pátek pravidelně.

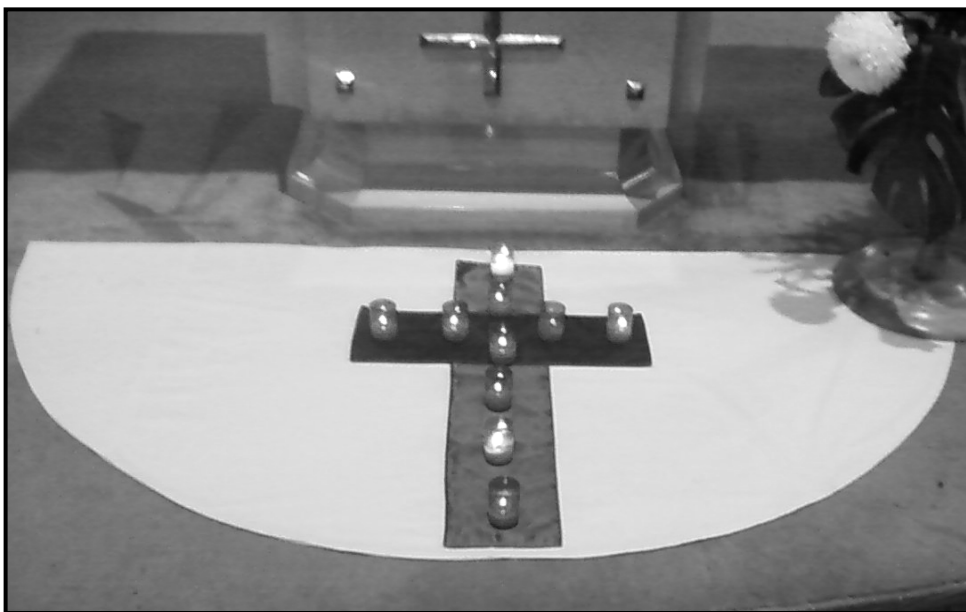
Jednou mi volala její dcera, že se jí hodně přitížilo a že lékař naznačil, že přijde odchod. Šel jsem hned. Ležela v posteli zabalená do pokrývky a její obličej byl ztrápený. Nemluvila. U jejího lůžka stála dcera a vnuk. Také mlčeli. Udělil jsem pomazání nemocných, prohodil pár slov s příbuznými a odešel domů. Druhý den ráno mi dcera znovu volala: „Pane faráři, naše maminka dnes ráno vstala z postele“. Tentokrát jsem mlčel zase já, malověrný...

Pak jsme se ještě párkrát setkali u ní doma, káva zavoněla. V červenci 2011 jsem u ní byl před svým odchodem ze Zlatých Hor podat ruku na rozloučenou. Moc jsme nemluvili, nešlo to... Před nedávnem odešla, a když jsem letos v létě stál u jejího hrobu, vybavila se mi její sympatická krása, kterou čas nezkalil, ale spíše naopak.

Ta druhá byla Němka. Její krása byla hodně jiná než u „hanačky“. Skoro bych řekl, že ji maskuje jakousi vnitřní i vnější přísností. Měla malý byt a později pokojík v penzionu (tak se říkalo Domovu pokojného stáří). Její čeština byla přízvukem německá, ale přesná. Děti se rozletěly jako vlaštovky do světa. Také ona žila dlouho jako vdova. Návštěvy na první pátek byly skoro pravidelné.

Až těsně před Vánocemi 2010 jsem dostal zprávu, že se jí hodně přitížilo. Šel jsem. Ležela v penzionu na lůžku, byla u ní vnučka. Přijala eucharistii a pomazání nemocných. Pak jsem u ní seděl a držel její pravou dlaň ve svých. Nemluvili jsme. Hodně jsme toho totiž probrali už dříve. Asi po půlhodině jsem odešel domů. Druhý den odpoledne mi volali, že zemřela. Druhá krasavice! Pohřeb pro mě nebyl jednoduchý, ale byl pokojný. Uskutečnil se těsně po Vánocích.

Také ji navštěvuji, když přijde možnost se do Zlatých Hor zastavit. Krása obou mě totiž hodně obohatila. Mluvím o kráse, která trvá, která nevadne. O kráse, která v nás má vykvést, protože „Zahradník“ pro to udělal všechno, teď už je to hodně na nás...

Odpočínutí věčné dej jim Pane...

Pavel Kuchař, farář

Bratrstvo svatého Josefa pomohlo potřebným lidem

V pravidlech našeho Bratrstva sv. Josefa (boční lišta na farních webových stránkách Dolního Benešova) je v bodu č.6, hned v úvodu řekli bychom kající doporučení, které zní: „chudé a opuštěné podporovat“.

Proč? Snad proto, že láska k bližnímu překrývá lidskou slabost a hříšnost. Proto přišla od Bratrstva výzva farníkům, že mohou darováním kvalitních a přitom doma nepoužívaných lůžkovin, ručníků a kuchyňských utěrek podpořit potřebné bližní – konkrétně klienty Azylového domu Boéthieia v okresním městě Jeseníku.

Sbírka byla vyhlášena na dny 1. – 5.10.2012. V uvedený čas odběru darovaných věcí zajistily členky Bratrstva možnost donést lůžkoviny do Farního sálu.

A lidé nosili a vozili... starší i mladší...

a pak v pátek 5.10. další členky Bratrstva darované věci balily...a bylo toho opravdu požehnaně...

...a následně v úterý 9.10. odjel od kostela sv. Martina zcela naplněný osobní automobil s také poměrně plným přívěsným vozíkem – směr Jeseník...

... ..kde už čekali klienti a zaměstnanci „azyláku“, aby darované vyložili...

...a zaplnili si docela dost svůj domovní sklad...

...a moc jsme je nepřemlouvali, aby se nechali vyfotit ☺...

...a před odjezdem domů ještě pohled na výše jmenovaný Azylový dům.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem dárčům a členům Bratrstva sv. Josefa za opravdu potřebnou pomoc. Svatý Josefe, muži spravedlivý a bohabojný, oroduj za nás.

Za bratrstvo sv. Josefa PK.

Lék, který účinkuje vždycky

Co znamená důvěřovat v Boha

Neznamená to, že všechno dopadne, jak chceme, a že všechno půjde hladce. Důvěra v Boha neznamená, že Bůh v nás obnoví onen klamný pocit jistoty, který jsme měli předtím. Znamená to, že ať se stane cokoli, věříme, že Bůh je s námi a že pokud se ho budeme držet, i ze zlého dá vzejít dobru, ba i z toho zla, které dopustil. Musím se rozhodnout už teď, že i v nejtemnější hodině života budu věřit, že Bůh je se mnou. A já věřím, že bude s vámi a se všemi, kteří se k němu obracejí, i s těmi, kteří ho neznají natolik, aby se k němu obrátili. Tento život se vším dobrým i zlým rychle mívá, ale Bůh trvá navěky. Nakonec dobří i zlí přejdou přes uzoučký práh fyzické smrti. Projdou za závoj tělesné podoby a budou stát před Bohem, kde každý musí vydat počet ze svých skutků a spolehnout se na Boží milosrdenství.

Lék, který účinkuje vždycky

Z naší lidské zkušenosti víme, že existuje jen velmi málo léků, které vždycky zaberou. Prožíváme-li velké zklamání a žal, je jeden lék, který má spolehlivý účinek, pokud se podává opatrně a důsledně: Vyjít ze sebe a pomoci druhému. Kdysi dávno jsem se naučil nazpaměť tuto větu: "Zachraň něčí duši, a ona zachrání tvoji." Myslím, že princip sebezáchovy obsažený v tomto výroku se velmi dobře shoduje s výzvou našeho Pána: "Miluj svého bližního jako sebe." Skutky milosrdenství jsou jako časté dávky léků na nemocné srdce.

Když přijdeme o své drahé nebo když neúspěch pronásleduje naše úsilí, snadno se stáhneme do jeskyně sebelítosti, kde si lžeme rány. "Proč bychom mysleli na někoho druhého? Na nás nemyslí nikdo. Nikdo mě nemá rád, a tak se budu mít rád sám. Po ostatním mi nic není."

Takový postoj sice láká, když je člověk hluboce zraněn, ale vůbec nepomůže. Protiřečí příkladu i slovům Krista. Evangelní poselství říká, že Bůh nás miloval, ač my jsme ho nemilovali. Kristus položil za své přátele život, i když věděl, že ho opustí. Jeho prorocství o umučení a o jeho významu pro spásu světa- "A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny k sobě" - mluví o jeho bezvýhradném milosrdenství hořícím uprostřed stravující temnoty. Jeho modlitba na kříži za odpuštění - "Otče

odpusť jim, vždyť nevědí, co činí" - je vrcholným vyjádřením toho, o čem mluvím: lék na žal a zklamání je milosrdná láska.

Můžete být přesvědčeni (a možná správně), že vaše rána ze ztráty milovaného člověka se nikdy nezacelí. Nebo se potýkáte s odpuštěním křivdy a víte, že ji nikdy nebudete schopni odpustit. Kristův příklad vás může vyvést ze sebe. Působivě zní nádherná rada svatého Jana od Kříže: "Tam, kde není láska, zasévej lásku, a sklidiš lásku."

Prvním krokem ve chvíli rozrušení má být návrat k vlastním povinnostem - péče o ty, které máte na starosti. Někdy to děláme se značnou neochotou. Deprese se nám lepí na paty, takže se doslova vlečeme. Jakýsi hlas uvnitř, hlas zraněného já, křičí: "Všichni mi dejte pokoj, nechte mi můj žal a vztek." Neposlouchejte ten hlas!

Další krok je vnímat potřeby těch, kdo jsou také nešťastní a smutní. Jde-li o smrt v rodině, je dobře, když se postaráme o ostatní, když zajistíme všechno potřebné. Přišel jsem na to, že když jsem sám prožíval velké osobní rozrušení, vždycky se našel někdo, kdo na tom byl ještě hůř než já - kdo byl osamělý, opuštěný, nemocný, umírající. Odolal jsem nutkání starat se sám o sebe a snažil jsem se být pro toho druhého. Asi jsem mu ani příliš nepomohl a udělal jsem víc pro sebe než pro něho, ale on byl vděčný, nebo aspoň moji ochotu přijal.

Štědrost, milosrdenství, laskavost, zájem o druhé, ba i trpělivost, to jsou způsoby, jak naplnit Ježíšovu radu milovat svého bližního jako sebe samého a být milosrdný stejně jako je milosrdný Bůh. V těžkých chvílích máme slabé nervy a musíme se někoho přidržet. Také bychom měli být ochotní se omluvit - je to velký skutek milosrdné lásky a zájmu o druhé, a my na něj tolik zapomínáme. Jak je ušlechtilé, když někdo sám obtížen ještě nese břemeno druhých! Nic neosloví víc než soucit a milosrdenství těch, kdo druhým odpouštějí, ač sami žádnou útěchu a milosrdenství nedostávají.

(z knihy [Povstaň z temnot](#) - [Benedikt Groeschel](#), vydalo [Karmelitánské naklad.](#))

Věra Dudová

SVĚTEC MĚSÍCE

SVATÁ KATEŘINA ALEXANDRIJSKÁ

panna a mučednice 25. listopadu

Svatá Kateřina je připomínána jako jedna ze čtrnácti svatých pomocníků v nouzi. Toto pojmenování není zcela přesné, jedná se totiž o jedenáct pomocníků a tři pomocnice. Kateřina, Barbora a Markéta, to jsou ony tři svaté panny, pomocnice v nouzi, a my si dnes připomeneme první z nich.

Podle legend žila Kateřina, dcera krále Kosta, v egyptské Alexandrii na počátku 4. století. Byla nesmírně krásná, vysoce vzdělaná (učila se vědě a řečnictví) a též velmi bohatá. Nejnápadnější její vlastností byla nadměrná pýcha s níž odmítla každého mladého muže, který se o ni ucházel. Žádný ji nebyl dost dobrý. Jednomu chyběly peníze, jinému zase dobrý vzhled.

Jednoho dne se krásná Kateřina setkala se staříčkým poustevníkem, který ji řekl, že Ježíš Kristus je jejím pravým ženichem.

V legendě se hovoří o nočním zjevení Panny Marie s dítětem Ježíšem, který se k ní sklonil a navlékl jí na prst zlatý prsten na znamení, že se stává jeho nevěstou.

Tento zážitek v Kateřině způsobil, že se hluboce zamyslela. Poznala své dosavadní chyby a polekala se prázdných názorů, jež měla o všem a také o všech. Brzy na to sama vyhledala kněze a nechala se pokřtít a Božskému snoubenci slíbila zachování panenské čistoty.

Krátce po tom se v Alexandrii slavila oběť ke cti pohanských model. I Kateřina byla vyzvána, aby se zúčastnila. Čerstvě pokřtěna, asi 18letá křesťanka se však na toto místo odebrala jen proto, aby vysvětlila císaři Maximinovi (311-313), že pohanští bohové jsou modly. Předstoupila před něj údajně se slovy: „Císaři, pokud bys chtěl, mohl bys poznat, že vaši bohové jsou jen preludem a pošetilostí. Rozum říká, že jen jedna bytost může být nejvyšší...“ Vytkla mu také jeho zaujatost proti křesťanům, které se snaží likvidovat. Císaře od potrestání opovážlivé dívky zdržovala její krása. Byl unesen jejím půvabem a překvapen její odvahou a výřečností

kteřou se jí podařilo dostat panovníka do rozpaků. Povolal proto padesát nejlepších filozofů a mistrů řečnictví v zemi, a ti měli Kateřinu před celou veřejností usvědčit z omylů.

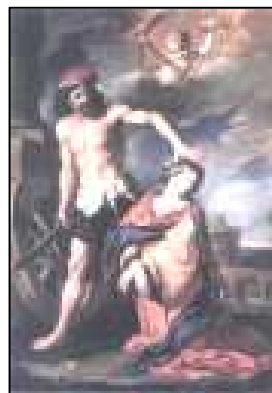
Při konfrontaci odporovala Kateřina s takovým důrazem, že se všichni tito muži obrátili a dali se pokřtít. Jeden z nich řekl císaři: „Ty víš, císaři, že nikdy před námi nestál člověk, kterého bychom nebyli uměli překonat. Ale z této panny mluví Duch Boží. Teď už nemůžeme a ani nechceme bojovat proti Kristu.“

Vztekem zuřící Maximin nato odsoudil všech padesát mudrců k smrti. Byli posláni na hranici a Kateřina stála při nich do posledního okamžiku. Pak byla také zajata a uvržena do žaláře.

Legenda praví, že dívku navštívila v žaláři císařovna, která se také rozhodla pro přijetí křtu. Jako další obrácený je uváděn vojevůdce Porfyrius, kterého následovali další vojáci.

V žaláři byla Kateřina bičována pruty, a týdný ponechána bez potravy, ale nezemřela. Měla být tedy usmrcena čtyřmi koly pobitými hřeby. Kola se však rozpadla, jakmile se dívky dotkla.

Maximin, zděšen těmi všemi zázraky, nařídil nakonec setnout dívce hlavu mečem.

Mučednice zemřela pravděpodobně roku 311 – 313. Její ostatky se nacházejí v klášteře sv. Kateřiny na hoře Sinaj.

Asi od 13. století patřila sv. Kateřina k nejuctívanějším světicím; po dlouhou dobu byla pak její památka slavena hned po Panně Marii.

Sinajský mnich Simeon přenesl údajně část ostatků mučednice do Rouenu ve Francii, odkud čtyři části získal Karel IV. pro svatovítský chrám. Jako její velký ctitel, nechal zbudovat na Karlštejně kapli sv. Kateřiny, která je architektonický skvost. Je vykládaná drahými kameny a byla jeho osobním místem, kde často a dlouho meditoval.

Karel IV. zbudoval také jí zasvěcený chrám s klášteřem augustiniánské řehole, a je mu také připisována staročeská legenda o této světici v 250 verších. „Život svaté Kateřiny“

Svatá Kateřina bývá tradičně znázorňována - s kolem nebo s mečem, s palmou nebo s knihou. Také jako žena diskutující s pohanskými filozofy.

Je patronkou - studentů a pedagogů, teologů, filozofů, řečníků, advokátů a notářů. Také knihoven, univerzit a nemocnic. V řemeslné činnosti je patronkou všech povolání, které mají co dělat s kolem a nožem .

(Jako zdroj použity texty: Rok se svatými, Pomocníci v nouzi, Životopisy svatých) **M.Ohřálová**

POUTNÍ MÍSTO - MARIA STEIN - Farnost Spálov

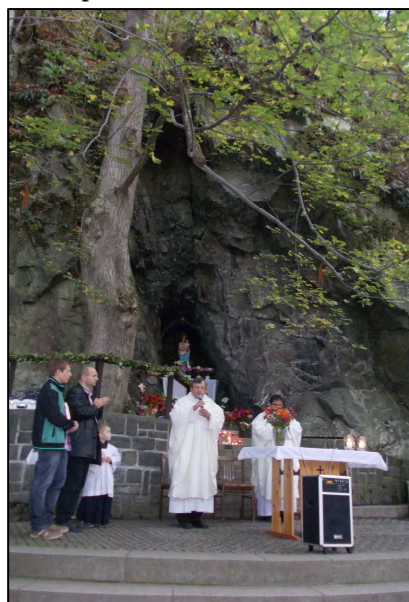
Stalo se to na konci třicetileté války (1642-1648), ve Spálovském údolí Odry. Tehdy zde svedli boj žoldnéři Mansfeldovi proti vojákům císaře. Po boji se čtyři zranění vojáci schovali do skalní rokle. Ta rokle byla zarostlá a těžko přístupná, takže se v ní vojáci cítili alespoň trochu v bezpečí. Potřebovali však nutně vodu pro svá zraněná a vyčerpaná těla. Okolo však byla jen pustá skála a dole bahnitá, nečistá a rákosím zarostlá voda Odry. Tři z vojáků svým zraněním podlehli, jen jeden ještě žil, vlastně také už umíral. Ležel zde těžce zraněný, mezi mrtvými kamarády, bez pomoci, ve skalním temnu, a doma na něj čeká ustaraná a upracovaná žena s dětmi. Snad pomůže Panna Maria, napadlo ho a začal se modlit: „Maria, maticko, neopouštěj mě, vrať mě mé ženě a mým dětem!“

Najednou uviděl před sebou nebeské zjevení. Krásná Paní se k němu blíží a v jejích očích je tolik lásky a slitování. Z pusté skály začíná najednou pramenit čistá voda, kterou on tolik potřebuje. Je zachráněn a dobře ví komu za to vděčí. Byla to nebeská Matka, která mu zachránila život.

Po této zázračné události se pustá rokle začíná měnit v mariánské poutní místo. Dodnes zde chodí lidé nejen pro vodu, ale také s prosbami na rtech.

Každou první sobotu v měsíci, od dubna do října, se na tomto místě slouží v 17. hodin mše svatá. Letos bylo ukončení poutní sezóny v sobotu 6. října. Mši sv. zde sloužil náš předchozí pan farář, P. Ladislav Stanečka a koncelebroval tamní duchovní správce, otec Zdenko Vávro.

Ten den byla také děkanátní pouť v Píšti, a tak farníci z Dolního Benešova tentokrát směřovali téměř současně na opačné strany. Po skončení mše svaté poseděli naši farníci společně s oběma faráři v nedaleké restauraci.

Otec Zdenko srdečně zve dolnobenešovské farníky na některou z poutí v příští sezóně.

HISTORIE POUTNÍHO MÍSTA

Ke konci třicetileté války, v době švédských válek (1642 až 1648), byl podle pověsti ve zdejší skalní jeskyni zázračně uzdraven a zachráněn před smrtí raněný a vysílený voják. Stalo se tak na přímlovu Panny Marie, která se mu zde zjevila, po jeho vroucích modlitbách. V té době byl správcem fary ve Spálově řádový kněz - augustinián z Fulneka Jiří Václav Wolf (1636 - 1655). Zpráva o zázračném uzdravení vojáka se roznesla brzy ze Spálova po celém okolí. Mlynář z blízkého spálovského mlýna pořídil prý do jeskyňky obraz P. Marie a jeho chromý "mlynářčák" z téhož mlýna o toto místo vzorně pečoval a chodil se sem pravidelně modlit. Do spálovského kostela bylo pro něj velmi těžké docházet. Postupem času se k milostivému obrazu P. Marie přicházelo modlit a prosit o pomoc v nemocech a strastech stále více a více poutníků z celého okolí. Pověst udává, že po postavení chrámu se rozhodli obyvatelé Spálova přenést zázračný obraz P. Marie do svého obnoveného farního kostela. Dále pověst vypravuje, že obraz byl třikrát přenesen do Spálova na oltář, ale pokaždé záhadně zmizel i z uzamčeného kostela, a byl vždy opět nalezen ve Skále u Odry. To bylo považováno za přání Bohorodičky a od té doby byl již obraz ponechán trvale na původním místě, a Spálovští se zavázali konat každoročně 8. září pouť ke Skále P. Marie. Protože lidé byli přesvědčení o léčivých účincích zdejší vody, postavila zde spálovská vrchnost (Mořic svob. pán Závíš z Osenic, 1841 - 1873), vanové lázně k využívání vodoléčby, která byla v minulém století všeobecně uznávána a používána. Tyto vanové lázně jsou písemně doloženy již k roku 1848 a léčil v nich vodou a koupelemi první spálovský vrchnostenský lékař Laurenz (Vavřinec) Tichý, jehož pomník stojí u zdi sakristie spálovského kostela. První malá hospoda u Skály P. Marie čp. 210 byla postavena v roce 1852 a jejím prvním hostinským byl Josef Böss, bývalý panský sluha a stolař na spálovském zámku, rodák z Valašského Meziříčí. Dřevěné vanové lázně zničil později požár a nebyly již bohužel více obnoveny. Původní obraz P. Marie byl před 100 lety nahrazen kamennou sochou P. Marie s Ježíškem v náručí, kterou dala udělat v obci Gurawa v Haliči (dnešní Polsko) u tamního kamenosochaře majitelka hostince Marie Futschiková roz. Bössová, a jež stojí podnes na oltáři v jeskyni. Socha byla přivezena koncem 80. let nedlouho před rokem 1891, kdy byla dokončena stavba dráhy Suchdol - Budišov, a musela být proto ze Suchdola přivezena selským povozem. Při dopravě přes kamenitý brod v Odře u Klokočůvky byla nárazy vozu poškozena (ulomila se hlava) a musela být před postavením na oltář nejprve opravena.

Připravila Marie Ohrálová

OKÉNKO DO SVATÉ ZEMĚ

TEL AVIV - JAFFA

Tel Aviv Jaffa (Dnes se používá jen Tel Aviv – v překladu Jarní kopec) je druhým největším městem státu Izrael. Většina zemí světa ho uznává jako hlavní město. Česká republika uznává jako hlavní město Jeruzalém, avšak velvyslanectví má, jako většina států, v Tel Avivu.

Tel Aviv je relativně mladé moderní město. Pro většinu poutníků je prvním městem, které poznávají, protože právě zde na letišti přistávají letecké linky. Založeno bylo roku 1909 na předměstí starobylého přístavního města Jaffy.

Růst Tel Avivu však Jaffu v krátké době zastínil. Ke sjednocení měst došlo v roce 1950. Až do roku 1949 byl Tel Aviv hlavním městem Izraele. Pak se ale Izraelští představitelé rozhodli přesunout statut hlavního města státu z Tel Avivu do Jeruzaléma. Většina zemí světa tento krok však neuznala a považují za hlavní město stále Tel Aviv.

Nejvýznamnější části Tel Avivu je tzv. Bílé Město, jedná se o moderní architekturu třicátých let , kterou tu vytvořili židovští architekti utíkající před Hitlerem z Německa do Palestiny. Tato čtvrť, která čítá stovky, ba dokonce tisíce domů, postavených ve stylu Bauhaus, je největším souborem budov moderny na světě a byla zapsána v roce 2003 na seznam Světového dědictví UNESCO.

V Tel Avivu žije asi 93 % židů, 1% muslimů 1 % křesťanů. Zbývajících 5 % se nehlásí k žádnému náboženství.

Jaffa

Přístavní město Jaffa se nachází na východním břehu Středozemního moře a je jedním z nejstarších měst na světě. Tvrdí se, že Jaffa dostala své jméno po Jefetovi, jednom ze tří Noemových synů, který toto město údajně založil asi 40 let po biblické potopě.

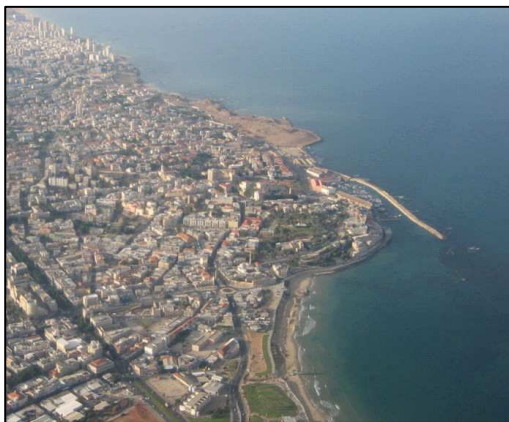
Starobylé město Jaffa je položeno 40 m.n.m. Vykopávky ze 20. století dokázaly, že tento přístav byl využíván už v době bronzové. První písemná zmínka je z roku 1470 př.n.l. ve starověkých egyptských dopisech.

V historické části města je mnoho zajímavých míst a pozoruhodností. My si však připomeneme události, které se odehrály zde v tomto přístavním městě, a které známe z Písma.

Jaffa je zmiňována v Knize Jozue jako město v území kmene Dan a z toho důvodu se pobřežní nížina nazývá Guš Dan.

Mnoho potomků Dana žilo podél pobřeží, stavěli lodě a rybařili.

(Dan je jeden z dvanácti Jákobových synů. Jemu a jeho kmenu byla přidělena Jákobem, prostřednictvím Božího zjevení právě tato část zaslíbené země.)

Král David a jeho syn

Šalamoun dobyli Jaffu a používali ji jako přístav, do kterého dopravovali cedry z Tyru pro stavbu Prvního Jeruzalémského Chrámu.

Kdo by neznal biblický příběh o Jonášovi, kterému Bůh svěřil úkol varovat Ninivany před záhubou, jestliže se neobrátlí? Nechtěl uposlechnout Boží hlas, a před úkolem, který mu byl svěřen se snažil uprchnout do Taršíše.

(město ve Španělsku). A právě v přístavu v Jaffě nastoupil na loď, aby unikl svým povinnostem. Že mu to nebylo nic platné, všichni víme. Úkolu se nevyhnul a ještě si užil třídní pobyt v břiše velké ryby. A ta nebohá ryba má v Jaffě svůj pomník. A ten

pomník v podobě usměvavé velryby můžeme vidět hned u divadla.

Také v Novém Zákoně je zmínka o městě, které jsme dnes tímto způsobem navštívili. Ve Skutcích apoštolů je psáno o Petrově činnosti po Kristově Nanebevstoupení. Vydal se jako vrchní pastýř na první vizitační cestu po roztroušených křesťanských obcích v Judsku. Došel do Lyddy. To je město na severovýchodě od Jeruzaléma na cestě do Jaffy. A tam ho našli a přivedli do Joppe, a on tam vzkřísil již zemřelou Tabitu. (Joppe je Jaffa).

Krátce na to měl Petr vidění. Viděl velké prostěradlo spouštěné za čtyři cípy na zem, ve kterém mu Bůh nabízel různá zvířata k jídlu.

A nějaký hlas na něj zavolal: „Vzhůru Petře, zabíjej a jez!“ Petr odpověděl: „ Ani za nic Pane! Nikdy jsem ještě nejedl nic poskvrněného ani nečistého.“ A ten hlas k němu promluvil podruhé: „Co Bůh prohlásil za čisté, o tom neříkej, že je to poskvrněné.“ To se stalo třikrát. Pak hned to všechno bylo vyzdvíženo do nebe. (Sk 10, 13 – 16)

Toto vidění se pokládá za jedno z hlavních myšlenkových odklonů křesťanství od judaismu. Tuto událost znázorňuje i malba v římskokatolickém kostele v Jaffě.

To vše se odehrálo v Jaffě.

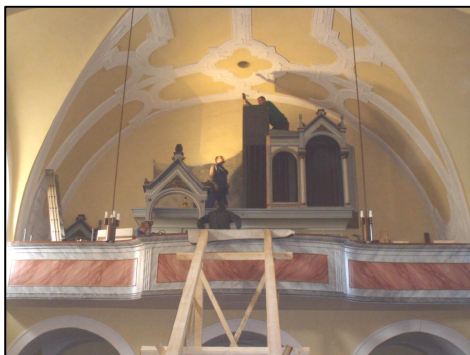
Zpracovala Marie Ohrálová

Vás zve na
Svatomartinský koncert

*Sobota 10. listopadu 2012
v 17:00 hod
v kostele sv. Martina v Dolním Benešově*

*Učinkují:
Komorní orchestr Pavla Josefa Vejvanovského a jejich hosté
pod vedením Anežky Michálkové*

Vstupné dobrovolné – výtěžek bude použit na generální opravu
varhan tohoto kostela

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI LISTOPADU

Sbírka DEN BIBLE – neděle 18.11.2012 – odesílá se v plné výši pro Českou

biblickou společnost

Sbírka NA OPRAVU VARHAN – neděle 25.11.2012

=====

ZAPISOVÁNÍ INTENCÍ NA ROK 2013

(Intence = úmysl na mši svatou)

Zapisuje se vždy po mši svaté ve stanovené dny na faře nebo v zákristii. V neděli se nezapisuje!!

Úmysly prosím napište na kousek papíru, kam také uved'te vaše příjmení, ulici a číslo domu nebo telefonní číslo. Úmysl pište krátce, jasně a výstižně! Děkuji za vstřícnost.

Termíny zapisování:

Od 5.11. do 10.11.2012 se zapisují úmysly
výroční – zádušní mše svaté 1 rok od úmrtí.

Od 12.11. do 17.11.2012 se zapisují úmysly
jubilejní – životní jubilea, manželská jubilea
apod.

!!! V týdnu od 19.11. do 24.11.2012 se nezapisuje !!!

Od 26.11.2012 – se zapisují ostatní úmysly na mše sv.
SBÍRKA BRÝLÍ

Vážení spoluobčané, bratři a sestry,

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na listopad 2012

Den	Datum	Místo a čas	Úmysl	Pozn.
Po	5.11.	17.00	Za Gertrudu Hajdovou, manžela a rodiče	
Út	6.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	7.11.	17.00	Za živou rodinu a + rodiče	
Čt	8.11.	17.00	Za + Karla Gemsu (nedož.60 let) a otce	
Pá	9.11.	Záb 17.00	Za oběti válečných konfliktů	
So	10.11.	7.00	Za členy Živého růžence	
Ne	11.11.	7.00	Za + rodiče Konopkové,přibuzenstvo,duše v očistci...	
Ne	11.11.	Záb 8.30	Za Annu Kremrovou,manžela, dceru a 3 zetě	
Ne	11.11.	10.00	Poděkování za dožitých 70 let života a dar zdraví	
Po	12.11.	17.00	Za Jana Duxu a rodiče z obou stran	
Út	13.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	14.11.	17.00	Za Annu Bílkovou, manžela, přízeň a duše v očistci	
Čt	15.11.	17.00	Za + Arnošta Peřicha, zetě a boží ochranu celé rodiny	
Pá	16.11.	Záb 17.00	Za + Antonína Balarina a dvoje rodiče	
So	17.11.	7.00	Za + Lenku Švarcovou,+ Emericha Kozla, sestru a ...	Svátek
Ne	18.11.	7.00	Poděkování za dar zdraví, za rodiče a + bratra	
Ne	18.11.	Záb 8.30	Za + Břetislava Bílka (výroční)	
Ne	18.11.	10.00	Za + Josefa Wilka, rodiče, 2 bratry a živou rodinu	
Po	19.11.	17.00	Za +Andělu Vavrošovou,manžela,dvoje rodiče a zetě	
Út	20.11.	6.30		
St	21.11.	17.00	Za Františka Kozelka, dvoje rodiče a přízeň	
Čt	22.11.	17.00	Za + Ignáce Prchalů (výroční)	
Pá	23.11.	Záb 17.00	Poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví, 2...	
So	24.11.	7.00	Za + manžela, rodiče z obou stran a za živé rodiny	
So	24.11.	ČK 17.00	Za Fidelise Kašpara, manželku, rodiče z obou stran...	
Ne	25.11.	7.00	Za + Jana Michalíka (měsíční)	
Ne	25.11.	Záb 8.30	Za živé a + farníky a za dobrodince kostela	
Ne	25.11.	10.00	Za + Anežku Kupkovou (měsíční)	
Po	26.11.	18.00	Za + Leonarda Očko,manželku Jiřinu a rodiče z ob...	
Út	27.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	28.11.	18.00	Za Pavla a Adělu Hnilkovy, + rodiče a 2 zetě	
Čt	29.11.	18.00	Za Boženu Mánovou, manžela a rodiče z obou stran	
Pá	30.11.	Záb 18.00	Za + manžela, dvoje rodiče a živé a + farníky	
So	1.12.	7.00	Za + Aloise Buhlu a manželku	
Ne	2.12.	7.00	Za Štefana Kušníra, rodiče z obou stran a Františka...	
Ne	2.12.	8.30	Za Helenu Vrchoveckou,manžela,rod. Vavrečkovy...	
Ne	2.12.	10.00	Za členy Živého růžence	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami

Členové Bratrstva svatého Josefa z našeho města chtějí pomoci:

Komu? **Potřebným lidem v africké Zambii**

Čím? **Sbírkou starších funkčních a přitom vámi nepoužívaných brýlí**

Které dny? **Pondělí 5.11. – pátek 9.11.2012**

Místo a čas? **Prodejna HRUŠKA – během prodejní doby –
krabice u pokladen
Předsíní kostela sv. Martina – označená krabice,
pondělí, středa a čtvrtek v době od 15.30 do 16.30
ve Farním sálu nebo přímo v zákristii kostela od
16.30 do 16.50**

!!! POZOR !!!

Prosíme, aby brýle byly opravdu funkční a s dioptrickými skly.

=====

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání: Jonáš – vlastní představy Boha

Termín setkání: Středa 7. Listopadu 2012

Čas a místo setkání: 18:00 ve Farním sálu

Texty k nastudování:

- **Jon 1, 1-16** Jonáš utíká před Bohem
- **Jon 4,1-11** Soucitný Bůh a rozhněvaný Jonáš
- **Lk 11, 29-32** Ninivští mužové povstanou na soudu

Farnost Dolní Benešov

Můžeš si malovat můžeš se smát

www.deti.vira.cz

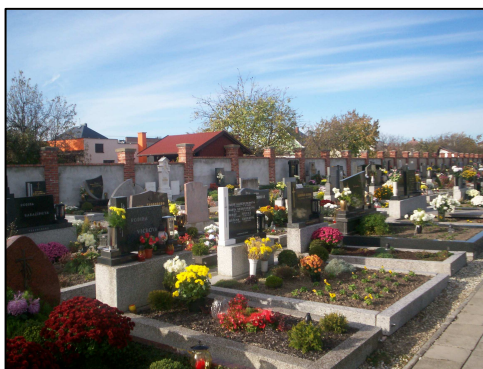
Novákovi jedou na dušičky a paní oznamuje manželovi: „Na ten hřbitov se musím pořádně obléknout a namalovat, abych byla hezká! Mám tam jednoho známého.”

Duch

Víme, jak je těžké dneska na něco sehnat peníze. Člen naší církve mě tuhle oslovil s tím, že na Dušičky pořádají koncert. Řekl jsem mu, že už něco mám, ale duchem budu s nimi. Nevyvedlo ho to z míry:

"Máme lístky za 200, 240 a 300. Kde chcete, aby váš duch seděl?"

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné
a sváteční chvíle

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohřálová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917